

Tuần Báo Vô Vi

19 tháng 9 năm 2021

Số 569

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Muốn tạo duyên đoàn kết thì phải làm sao?
- 2) Lấy gì để tận độ quần sanh?
- 3) Làm sao đạt được kết quả tốt?
- 4) Muốn phân minh những gì?
- 5) Đời có gì hay?
- 6) Dịp may do đâu mà có?
- 7) Thiên xích ở nơi nào?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & Vô Vi. All rights reserved.

Atlantic City 30-11-03 3:22AM 1) Hỏi: : Muốn tạo duyên đoàn kết thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn tạo duyên đoàn kết thì phải tận độ quần sanh. Kệ: Tận độ quần sanh phải thực hành Dẫn thân hành thông tự giao lần Quy nguyên giềng mối không sai lầm Hội nhập chơn hành tiến diệu thâm.	Atlantic City 01-12-03 2:15AM 2) Hỏi: : Lấy gì để tận độ quần sanh? Đáp: Thừa lấy nguyên khí tự do để tận độ quần sanh. Kệ: Nguyên khí tự do tận độ chuyển Cảm thông Trời Đất giúp triển miên Quy nguyên tình Trời thông hành giới Uyển chuyển không ngừng chuyển hợp thời.
Atlantic City 02-12-03 8:20AM 3) Hỏi: : Làm sao đạt được kết quả tốt? Đáp: Thừa muốn đạt được kết quả tốt thì phải thực tâm phục vụ tâm lẫn thân. Kệ: Quy nguyên thiên giác tự phân minh Giác thức bình tâm triển hành trình Quy hội tình người tự giác minh Quán thông đời đạo chuyển hành trình.	Atlantic City 03-12-03 2:22AM 4) Hỏi: : Muốn phân minh những gì? Đáp: Thừa muốn phân minh đời hay đạo. Kệ: Phân minh đời đạo rõ ràng chuyển Thức giác chính mình tự sống yên Học hỏi không ngừng quy một mối Thành tâm tu luyện tiến từ hồi.
Atlantic City 04-12-03 12:45AM 5) Hỏi: : Đời có gì hay? Đáp: Thừa đời có sự tham dâm hay. Kệ: Đời hơn thua đủ các điều động Khó khổ tham lam tự hại lòng Động loạn vô cùng rước khổ vào Thực hành chất phác tự mình trao.	Atlantic City 05-12-03 12:00AM 6) Hỏi: : Dịp may do đâu mà có? Đáp: Thừa dịp may do sự sắp đặt có trật tự. Kệ: Trật tự quy nguyên đường giải tiến Thành tâm tu luyện cảm an yên Giải phần mê chấp tự giao liên Học hỏi không ngừng tự cảm yên.
Atlantic City 06-12-03 11:55AM 7) Hỏi: : Thiên xích ở nơi nào? Đáp: Thừa đường thiên xích xuất phát từ trung tim bộ đầu bằng điển tâm thanh tịnh. Kệ: Điển tâm xuất phát từ tim đầu Pháp giới khai thông tự tiến mau Uyển chuyển không ngừng tâm thức giác Bình tâm khai triển rõ đuôi đầu.	

Tưởng Niệm Đức Thầy
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
ngày 23 tháng 9 năm 2009

Kính Thưa Toàn Thể Quý Bạn Đạo,

“Uống nước nhớ nguồn” một nền tảng cao quý đối với một xã hội hay một tổ chức luôn luôn coi trọng luân thường đạo đức. Cũng theo truyền thống quý báu này, để tưởng niệm ngày Đức Thầy ra đi 23 tháng 9 hàng năm là một ngày lễ quan trọng với tất cả bạn đạo Vô Vi trên thế giới, qua công ơn dạy dỗ và dẫn dắt của Đức Thầy - Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên.

Ngày tưởng niệm Đức Thầy hằng năm, ngoài những hình thức hội họp lễ nghi, đây cũng là cơ hội gia đình Vô Vi quây quần hội tụ, nêu cao tinh thần “Tôn sư trọng đạo” một lòng tri ân, ghi nhớ công lao hạnh nguyện tu hành của Đức Thầy. Cùng nhau thực hành, tiếp tục duy trì và phát triển những thành quả sáng tạo mà Đức Thầy và Đức Tổ Sư đã để lại.

Nhân dịp ngày tưởng niệm Đức Thầy, chúng con thành kính tri ân Đức Thầy đã phát triển pháp thiền khoa học, thực hành hữu dụng, mang lại lợi ích cho người Việt Nam nói riêng và cho nhân sinh nói chung.

Kính chúc tất cả các bạn đạo Vô Vi gặt hái được nhiều thành quả tu tập nhân dịp ngày tưởng niệm Đức Thầy.

Nay kính,
Ban Biên Tập “Tuần Báo Vô Vi”

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 13 (tiếp theo)

...
“*Nợ trần vay trả yếu hèn chẳng lo*”: Nợ trần chúng ta vay thì có trả rõ ràng. Các bạn nhìn nhận, trong lúc các bạn tu rồi, thấy nợ trần có vay là phải có trả. Mà những người yếu hèn thì không chịu lo. Không tu lấy gì sáng suốt? Cho nên khi chúng ta tu rồi, chúng ta thấy sáng suốt.

Mấy người yếu hèn là mấy người không tu, không biết lo cho nó. Còn bây giờ các bạn tu là gì? Là lo vay và trả. Vay cái gì? Vay thanh điển, rồi đi truyền pháp cho người khác, kêu bằng trả. Có vay có trả rõ ràng, thì chúng ta thấy hoàn cảnh ở thế gian, gia cang càng ngày càng rõ. Thấy chúng ta thiếu thốn và thấy chúng ta đã vay quá nhiều. Bây giờ tạo nghiệp quá nhiều, chúng ta không tạo nghiệp nữa, chỉ lo trả, lo khép mình tu, lo khiêm tốn, ôn tồn hóa giải, đó là lo trả. Làm một điều lành cho mọi người, giúp mọi người được tiến triển. Việc gì giúp người là chúng ta làm.

“*Càn khôn vũ trụ dẫn dò*”: Càn khôn vũ trụ đã cho chúng ta ý thức rõ ràng, đường tiến, đường đến và đường đi. Các bạn dòm lên cả càn khôn vũ trụ, trường sanh bất diệt, con đường đó là đường mong muốn của loài người để tiến tới.

“*Day cho nên đạo tự mò mà đi*”: Ảnh hưởng chúng ta, cho chúng ta hiểu sự quân bình. Nếu có sự quân bình thì chúng ta đi lên cao. Các bạn thấy chiếc máy bay nó phát triển trong sự chuyển động quân bình nó mới từ từ, từ dưới đất bay lên cao được. Nếu hỗn các bạn không có quân bình, làm sao các bạn vượt khỏi cơ thể động loạn này được mà đi.

“*Càng tu càng tiến càng ghi*”: Càng tu thì càng thay đổi tình cảnh của nội tâm nội tạng và ngoại cảnh. Chúng ta thấy thay đổi rõ ràng, thấy thương yêu tất cả mọi vật, vạn linh, càng ghi chép những sự quý báu của Cha Trời đã ban cho chúng ta.

“*Con đường chơn giác thực thi đời đời*”: Chúng ta thấy chơn giác, sự chơn chánh, yêu thương là chơn giác. Chúng ta phải thực thi đời đời, phải giữ lấy sự yêu thương, phải tha thứ mọi sự tằm tối ở xung quanh chúng ta đã làm cho chúng ta buồn phiền.

Chúng ta phải ở trong chơn giác, thực thi đời đời, phải tha thứ.

“*Trí tâm khai triển mở lời*”: Trí tâm của chúng ta khai triển, thì trong thâm tâm chúng ta mở lời cảm ơn Trời Phật giúp đời minh tâm. Nếu không có trời Phật hóa giải, không có gương lành cho chúng ta, làm sao chúng ta minh lấy sự sẵn có của chúng ta. Sẵn có của chúng ta là gì? Là tâm trạng của con người tại thế, đại diện Thượng Đế mà không hiểu làm những điều lành của Thượng Đế, thì chúng ta thấy càng ngày càng minh tâm là hiểu ta, hiểu sự sai lầm của chính ta và hiểu rõ sự chậm trễ của chính ta. Đó! Chúng ta mới kêu bằng con người minh tâm trong thực hành đạo pháp.

“*Cảm ơn Trời Phật giúp đời minh tâm*”: Các bạn minh tâm rồi, thì các bạn dễ dãi, kêu bằng ngộ đạo. Những người tu trong chùa kêu bằng ngộ đạo. Còn tu về điển, hiện tại các bạn thấy rõ ràng: sự sai lầm một phút trước và một phút sau. Các bạn thấy chính bạn đã tạo ra sự sai lầm, để cho các bạn hiểu từ giây từ phút, từ li từ tí, hành động của chính bạn đã sai. Đó là đi tới giờ phút minh tâm kiến tánh. Ý chí của các bạn không bị lung lay nữa. Nếu không bị lung lay thì phải làm thế nào? Phải tự mở mới thấy rõ và không còn tái phạm nữa, mới không lung lay. Còn nếu chúng ta cứ tái phạm mãi mãi thì chúng ta bị lung lay mãi mãi và chúng ta bị bơ vơ đứng giữa càn khôn vũ trụ.

Bơ vơ vì chúng ta không có quyết tâm. Cho chúng ta ăn, ngủ, ỉa, đó là thử chúng ta, coi chúng ta còn tham còn thích không? Còn tham còn thích, còn hy vọng, đó là gì? Là con người bơ vơ của càn khôn vũ trụ. Vọng động! Phần hồn thiếu sáng suốt chậm trễ mới ở trong cái nghiệp. Mê là nghiệp. Khi các bạn mê một việc gì rồi nó sẽ đi tới, đi tới. Một món quà mà bạn thích, nó cũng là đi tới, đi tới. Nó đem sự tham sân tằm tối vào nội tâm, rồi nó suy nghĩ cái chuyện eo hẹp, không đi tới sự lớn rộng thanh cao.

Còn người tu khai triển về thanh điển rồi, họ thấy họ phong phú. Họ cũng mê, trong mê đó là tỉnh. Họ mê tiến giải tới tất cả càn khôn vũ trụ. Trong mê đó

có tình, trong mê đó thông cảm vạn năng, không phải mê trong eo hẹp, buồn tủi. Họ mê trong thức giấc, họ mê trong tiềm thức, họ mê trong ý chí cao siêu. Họ muốn hòa hợp với Thượng Đế. Họ thấy khả năng làm việc của Thượng Đế bằng ý chí, mà làm việc cả càn khôn vũ trụ. Họ thấy họ đang yếu hèn, họ vun bồi ý chí của họ để đi tới sự hòa cảm.

Họ không phải thêm thường cái chuyện tại thế, nhưng mà họ thêm thường trong chu trình tiến hóa. Cho nên nước miếng họ được ngọt, được nhẹ nhàng. Họ không lấy vật chất làm chủ trương.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

TẠI SAO TUẦN BÁO VÔ VI CHỌN NGÀY 23 THÁNG 9 ĐỂ TƯỞNG NIỆM ĐỨC THẦY ?

Đức Thầy ra đi ngày 23-09-2009 (5 tháng 8 năm Kỷ Sửu)

Từ ngày Đức Thầy ra đi, nếu tính ngày theo Âm Lịch cho đến bây giờ không có ngày nào rơi đúng vào ngày 23-09 cả.

2010 : 5 tháng 8 năm Canh Dần	(12-09-2010)	2016 : 5 tháng 8 năm Bính Thân	(05-09-2016)
2011 : 5 tháng 8 năm Tân Mão	(02-09-2011)	2017 : 5 tháng 8 năm Đinh Dậu	(24-09-2017)
2012 : 5 tháng 8 năm Nhâm Thìn	(20-09-2012)	2018 : 5 tháng 8 năm Mậu Tuất	(14-09-2018)
2013 : 5 tháng 8 năm Quý Tỵ	(09-09-2013)	2019 : 5 tháng 8 năm Kỷ Hợi	(03-09-2019)
2014 : 5 tháng 8 năm Giáp Ngọ	(29-08-2014)	2020 : 5 tháng 8 năm Canh Tý	(21-09-2020)
2015 : 5 tháng 8 năm Ất Mùi	(17-09-2015)	2021 : 5 tháng 8 năm Tân Sửu	(11-09-2021)

Xin mời các bạn đọc bài sưu tầm sau để tìm hiểu thêm.

DƯƠNG LỊCH HAY ÂM LỊCH

Dương Lịch: Lịch tính theo chu kỳ Trái Đất quay quanh Mặt Trời. Một năm Dương Lịch dài khoảng **365 ngày và 6 giờ**. (Theo nguyên tắc này thì trung bình một năm có $365 + 1/4 - 1/100 + 1/400 = 365,2425$ ngày, tức là 365 ngày 5 giờ 49 phút và 12 giây.). Theo quy ước thì mỗi năm chỉ có 365 ngày, nên mỗi năm Dương Lịch sẽ chênh với thời gian thực là 1/4 ngày. **Như vậy cứ 3 năm thì Dương Lịch sẽ có thêm một ngày nhuận**. Năm nào chia chắn cho 4 được coi là năm nhuận. Trong năm nhuận, tháng 2 có 29 ngày thay vì 28 ngày.

Âm Lịch: Lịch tính theo chu kỳ Mặt Trăng quay quanh Trái Đất là khoảng 29,53 ngày nên một năm Âm Lịch chỉ có khoảng **354 ngày** và nếu so sánh với Dương Lịch (365 ngày) thì Âm Lịch ngắn hơn 11 ngày. **Như vậy cứ 3 năm, Âm Lịch lại ngắn hơn Dương Lịch 33 ngày, tức là sau 3 năm Âm Lịch sẽ có thêm một tháng nhuận**. Muốn tính năm Âm Lịch có tháng nhuận, chỉ cần lấy năm Dương Lịch chia chắn cho 19 hoặc có các dư số 3, 6, 9, 11, 14, 17 thì đúng.

Thành ra, nếu dựa theo ngày theo Âm Lịch thì mỗi năm sự sai lệch ngày càng nhiều so với ngày chính. Sau 3 năm thì có thêm một tháng nhuận để điều chỉnh lại và tháng nhuận luôn thay đổi (xem bản tính ở dưới).

- Năm thứ nhất: 11 ngày.
- Năm thứ hai: 22 ngày.
- Năm thứ ba: 33 ngày.

Cúng giỗ rất là quan trọng đối với phong tục và văn hóa Việt. Do đó, ngày giỗ phải cử hành đúng ngày và trong trường hợp gặp tháng nhuận thì tổ chức giỗ vào tháng nào? Như vậy, việc tổ chức dựa ngày theo Dương Lịch chính xác và dễ nhớ hơn là ngày theo Âm Lịch.

Với Âm Lịch, năm nhuận tương ứng với tháng nhuận đã được các nhà nghiên cứu hàng đầu thế giới tính toán từ trước.

Năm	1995	1998	2001	2004	2006	2009	2012
Tháng Nhuận	8	5	4	2	7	5	4
Năm	2014	2017	2020	2023	2025	2028	2031
Tháng Nhuận	9	6	4	2	6	5	3

Ngày nay có nhiều nhu liệu chuyển đổi ngày theo Âm Lịch qua ngày theo Dương Lịch rất chính xác và dễ dùng. Xem thêm trên <http://www.voviphatphap.org/vn/docs.html#AD>

Hương Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Bùi Đức Long là phu quân của bạn đạo Vân Khanh sanh ngày 19 tháng 1 năm 1941 tại Nam Định, Việt Nam, qua đời ngày 12 tháng 9 năm 2021 tại Sugar Land, Texas, Hoa Kỳ. Hưởng thượng thọ 80 tuổi được siêu thăng tịnh độ.
Kính cảm ơn quý bạn đạo.

Thiên Đường Thanh Hòa, San Diego

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

A, ngày 19/2/2000

Kính thưa Thầy,

Con có hai câu hỏi nhờ Thầy giải đáp :

1) Khi con nằm ngủ thì mấy ngón tay tự nhiên cục cựa. Mặc dù con để ngay lại, thì một chút chúng nó cục cựa tiếp. Như vậy là sao Thầy ?

2) Con có một người bạn cho người bạn của anh ta mượn tiền A\$ 20. Sau một thời gian người đó không trả. Anh ta đưa người đó ra tòa. Cuối cùng anh ta thất kiện và mất A\$ 20. Anh ta lại phải trả tiền tòa và tiền luật sư. Anh bạn này định dùng cách khác để bắt người giựt tiền phải trả lại cho anh. Vậy xin Thầy cho ý kiến để anh bạn của con đi đúng đường. Con cảm ơn Thầy.

Kính chúc Thầy thật nhiều sức khỏe.

Con,
NMT

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

S, ngày 20/2/2000

M T,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 19/2/2000 được biết con đang mang bệnh thần kinh bất ổn, cần xem bác sĩ chữa trị.

Còn về tiền bạc, vay trả đều là lòng tham của con người. Có luật nhân quả trừng trị ở tương lai. Cuộc sống đâu đó đều có luật. Cuối cùng nhân quả sẽ bị luật nhân quả trừng trị từ giai đoạn một. Cần có sự nhịn nhục và niệm Phật để có cơ hội ăn năn sám hối, nhiên hậu mới có cơ hội tháo gỡ được nghiệp lực của chính mình.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Dijon, ngày 6 tháng 10 năm 1993

TỪ BI NHIỆM MẦU

Hồ ơi!

Ánh sáng nào bằng ánh sáng từ bi
Gió nào độc bằng gió dọc miền sông
Trong thán ngày miên man trong động
Nhớ cảnh Trời miền quê cũ, hồ ơi!

Nhớ miền quê cũ nhẩn nhủ buồn vui
Ai về quê tôi xin gởi lời thăm hỏi
Dù bao kiếp làm người viễn xứ
Nhưng hồn vẫn còn thương nhớ một
phương trời
Thấm thoát bao năm với kỷ niệm xa vời
Nhớ thương Mẹ nhiệm mầu điểm chiếu
Đang thanh tịnh chờ con
Trời sang đông, điện năng phát triển, lúa
mát hương thơm
Cơ tiến hóa phơi bày hoa màu đang thay đổi
Hợp thành hoa quả của mùa xuân
Hồn thú vật đều băng khuâng trong tiến hóa
Như nhớ như thương một mối tình viễn xứ.

Mẹ ơi!

Tình mẫu tử vẫn nặng nề tha thiết
Luật vận hành cách biệt mấy phương trời
Nhớ con khờ đua trong nhịp sống đọa đầy
Ai sẵn sóc lúc trời trở gió
Tâm tận độ gánh nặng oằn vai
Dưới mái tranh nghèo gió bạc mưa bay
Trong lối thoát với chuỗi ngày đau khổ.
Mỗi một mùa xuân trở về bên song cửa

Là mỗi một lần suối lệ tràn mi
Nhớ những đêm khuya làng quê mở hội
Rộn rịp sân đình tiền lễ kỳ đua
Lấn người náo nức tranh đua
Khi tiếng trống tự đầu thôn vọng đến
Trên những đóa hoa lập lờ bày đơm đóm
Đang soi đường như kết hội hoa đăng
Tiếng sáo điều lơ lửng giữa không trung
Như khúc nhạc thanh bình rộn rã
Ai đã ra đi mới biết đường xa xứ lạ
Lại có phút hoài vọng chốn quê nhà
Ta ra đi xa cách quê trời thân yêu
Đời kích động ngược xuôi
Ta lang thang trong gió bụi quê người
Thấm thoát bao nhiêu kiếp rồi
Lòng bồi hồi khi trời lên gió động
Như báo tin sắp đến một mùa xuân
Mà quê nghèo từ khi xa cách
Bao nhớ nhung chỉ riêng mình ta.

Làm sao quên được những điệu hành
Của cô gái điệu hiền mộc mạc
Bát nước Trời tươi mát thấm cả tâm hồn
Hương vị thanh bình sao thấm thiết êm đềm
Mối Trời ban nặng tình biển cả
Mở than hồng chuyển hóa khả năng
Ăn gạo nàng Hương nhớ tận ánh trăng
Đêm ngủ chiếu nhớ tình ban của đồng loại
Ôi! Tình quê muôn đời bất diệt
Biết làm sao cho cạn ý mong chờ.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.06 PHẨM ASIMSA

51. CHUYỆN VUA ĐẠI GIỚI ĐỨC (Tiền Thân Mahasilava)

Người luôn luôn hy vọng...,

...
Nửa đêm, các con chó rừng đến, định ăn thịt người. Thấy chúng, vua và các đại thần đồng thanh la to lên, các con chó rừng sợ hãi chạy trốn. Khi chúng quay trở lại nhìn, biết không có ai đuổi theo, chúng liền trở lui. Các người ấy lại la lớn hơn trước. Như vậy, chúng chạy trốn đến lần thứ ba, rồi lại nhìn lui, biết không có ai đuổi theo, chúng nghĩ: “Các người này rồi cũng chết”, nên mạnh dạn trở lui, và khi nghe la lớn, chúng không chạy trốn nữa. Con chó rừng đầu đàn đến gần vua Silava, các con còn lại đến gần những người kia. Vốn thiện xảo về phương tiện, biết được con vật đến gần mình, vua Kasi liền vươn cổ lên như để cho con vật cắn, rồi với xương hàm kéo giật cổ con chó rừng, vua cắn thật chặt như kẹp với gọng kềm. Con chó rừng bị cắn chặt cổ, bị kẹp bởi xương hàm của vị vua có sức mạnh như voi, không thể nào tự mình thoát được, và kinh hãi vì sợ chết, nó bèn hú lên lớn tiếng.

Nghe tiếng kêu cầu cứu, nghĩ rằng con chó rừng chúa ấy đã bị một người bắt, các con kia không đi đến gần các đại thần, và kinh hãi vì sợ chết, tất cả đều bỏ chạy. Bị cắn chặt bởi xương hàm của vua Kasi, con chó rừng bị bắt hốt hoảng chạy qua chạy lại, làm cho đất mềm rơi ra và vì sợ chết, với cả bốn chân nó cào đất trên chỗ vua Kasi. Vua biết được đất đã mềm rơi ra, liền thả con chó rừng. Với sức mạnh như voi, vua di

chuyển qua lại, giơ lên được hai tay, rồi vịn lên bờ thành miệng hố, vua thoát khỏi miệng hố như mây bị xé tan trước gió, và đứng dậy. Rồi an ủi, động viên các đại thần, vua bới đất lên, kéo tất cả mọi người ra khỏi hố. Với các đại thần vây quanh, vua đứng trong bãi tha ma.

Lúc bấy giờ, người ta quăng một xác chết trong bãi tha ma, đứng ở biên giới địa phận của hai con Dạ-xoa. Hai con Dạ-xoa không thể chia phần người chết ấy, chúng nói:

- Chúng ta không thể chia phần xác chết này. Vua Silava là vị sống đúng pháp, vị ấy sẽ chia phần cho chúng ta. Chúng ta hãy đi đến vị ấy. Chúng cầm chân xác chết, kéo đi đến vua và thưa:

- Thưa Thiên tử, hãy chia người này cho chúng tôi.

- Nay các vị Dạ-xoa, ta sẽ chia phần xác chết này cho các vị. Nhưng vì chúng tôi không sạch, hãy tắm cho chúng tôi đã.

Các Dạ-xoa, với uy lực của mình, đem lại nước thơm dành cho vua cướp nước để vua Kasi tắm; sau khi tắm xong, chúng thâu lại áo của vua Kasi, đem áo dành cho vua cướp nước đến mặc áo cho vua, rồi chúng đem cho vua một hộp đựng bốn loại nước hoa. Khi vua đã xức nước hoa, chúng lại cho vua những bông hoa đủ loại đính trên quạt bằng ngọc trong một hộp bằng vàng, và trang sức cho vua.

Rồi khi vua đang đứng, chúng hỏi vua có cần gì chúng nữa không. Vua ra dấu cho chúng hiểu là vua đói. Các Dạ-xoa liền đi lấy cho vua các món ăn thượng vị đã sửa soạn sẵn cho vua cướp nước. Và sau khi tắm và xức nước hoa, mặc áo và trang điểm, vua Kasi ăn các món ăn thượng vị. Các Dạ-xoa đem lại nước thơm dành cho vua cướp nước, với bình bát bằng vàng và chén

vàng để vua uống nước, súc miệng. Và trong khi vua rửa tay, các Dạ-xoa đem đến trầu gia vị với năm loại hương, được tằm sẵn cho vua ăn cướp dùng. Ăn trầu xong, khi vua đang đứng, các Dạ-xoa hỏi vua có cần chúng làm việc gì khác nữa. Vua bảo:

- Đem các gương báu đặt trên gối vua cướp nước về cho ta.

(còn tiếp)

